Lekcja

Temat: Usystematyzowanie materiału dla procedur, funkcji i wyzwalaczy (triggery) w MySQL

```
Składnia dla procedury:
```

```
CREATE PROCEDURE nazwa_procedury(
   [IN nazwa_parametru typ_danych],
   [OUT nazwa_parametru typ_danych],
   [INOUT nazwa_parametru typ_danych])

[MODIFIER]

BEGIN
   -- Deklaracje zmiennych (opcjonalne)
   DECLARE zmienna1 typ_danych;
   -- instrukcje SQL

END//
```

DELIMITER;

- Parametry w procedurach:
 - **IN** tylko do przekazania wartości wejściowej
 - OUT do zwrócenia wartości na zewnątrz
 - INOUT można przekazać i zmienić wartość w trakcie działania

Składnia dla funkcji:

DELIMITER;

Elementy składni:

DELIMITER // mówi: "kończ polecenie dopiero przy //, nie przy ;"
 DELIMITER; przywraca normalne zachowanie po zakończeniu tworzenia funkcji.
 Przykład:

```
BEGIN

SET x = 10;

RETURN x;

END;
```

W MySQL **średnik (;)** jest domyślnym **znakiem końca polecenia SQL**. MySQL bez zmiany delimitera **pomyśli, że SET x = 10; kończy całe polecenie** i wyświetli błąd składni:

#1064 - Something is wrong in your syntax obok 'SET x = 10' w linii 2

• Rozwiązanie — tymczasowa zmiana delimitera Zmieniasz delimiter na coś innego (np. //, \$\$, ###), żeby MySQL wiedział, że cała funkcja kończy się dopiero tam, gdzie Ty wskażesz.

```
CREATE FUNCTION oblicz_vat(cena DECIMAL(10,2))
RETURNS DECIMAL(10,2)
DETERMINISTIC
BEGIN
DECLARE wynik DECIMAL(10,2);
SET wynik = cena * 0.23;
RETURN wynik;
END//
DELIMITER;
```

- CREATE FUNCTION nazwa_funkcji: Definiuje nazwę funkcji, unikalną w schemacie.
- 3. **[parametry]** (opcjonalne): Parametry wejściowe (tylko IN, bez OUT czy INOUT).
- RETURNS typ_danych: Określa typ zwracanej wartości (np. INT, VARCHAR, DECIMAL).
- 5. **[MODIFIER]** (opcjonalne): Opcje, takie jak:
 - DETERMINISTIC: Procedura zwraca ten sam wynik dla tych samych danych wejściowych. Przykład: Funkcja obliczająca kwadrat liczby (liczba * liczba)

jest deterministyczna, ponieważ dla tej samej wartości wejściowej (np. 5) zawsze zwróci ten sam wynik (25).

- NOT DETERMINISTIC: Wynik może się różnić dla tych samych danych.
 Przykład: Funkcja zwracająca aktualny czas (NOW()) lub losową wartość (RAND()) jest niedeterministyczna, ponieważ wynik zależy od zewnętrznych czynników (czasu lub losowości).
- CONTAINS SQL, NO SQL, READS SQL DATA, MODIFIES SQL DATA: Określają, czy funkcja używa lub modyfikuje dane.

CONTAINS SQL:

- i. Oznacza, że procedura lub funkcja zawiera instrukcje SQL, ale nie określa, czy odczytuje, czy modyfikuje dane.
- ii. Jest to domyślny modyfikator, jeśli żaden inny nie zostanie wybrany.

NO SQL:

- ☐ Oznacza, że procedura lub funkcja **nie zawiera żadnych poleceń SQL** ani nie wykonuje operacji na danych w bazie.
- ☐ Używane dla procedur/funkcji, które wykonują tylko operacje na zmiennych lokalnych lub parametrach, bez odwoływania się do bazy danych.

READS SQL DATA:

☐ Oznacza, że procedura lub funkcja **odczytuje dane z tabel** (np. za pomocą SELECT), ale ich nie modyfikuje.

MODIFIES SQL DATA:

Oznacza, że procedura lub funkcja **modyfikuje dane w tabelach** (np. za pomocą INSERT, UPDATE, DELETE

SQL SECURITY DEFINER

Określa, że kod ma działać z uprawnieniami twórcy (definera), a nie użytkownika, który wywołuje.

SQL SECURITY INVOKER

- Określa, że kod ma działać z uprawnieniami użytkownika, który wywołuje procedure/funkcję
- 6. **BEGIN ... END**: Zawiera logikę funkcji, w tym:
 - Deklaracje zmiennych (DECLARE).
 - o Instrukcje SQL i obliczenia.
 - o Obowiązkowe RETURN wartość zwracające pojedynczą wartość.

Wywołanie

Procedura CALL nazwa_procedury() **Funkcja SELECT** nazwa_funkcji()

Wyzwalacz (trigger) w MySQL to specjalny rodzaj procedury składowanej, która jest automatycznie wywoływana w odpowiedzi na określone zdarzenia w tabeli, takie jak wstawianie (INSERT), aktualizacja (UPDATE) lub usuwanie (DELETE) danych. Wyzwalacze służą do automatycznego wykonywania operacji w bazie danych, np. do zapewnienia spójności danych, logowania zmian czy automatycznego wypełniania pól.

Rodzaje wyzwalaczy w MySQL

Wyzwalacze w MySQL można podzielić na podstawie dwóch kryteriów: **czasu wywołania** i **zdarzenia**, na które reagują.

- 1. Czas wywołania:
 - BEFORE: Wyzwalacz jest uruchamiany przed wykonaniem operacji (np. przed wstawieniem rekordu).
 - AFTER: Wyzwalacz jest uruchamiany po wykonaniu operacji (np. po wstawieniu rekordu).

2. Zdarzenia:

- INSERT: Wyzwalacz reaguje na wstawienie nowego rekordu do tabeli.
- UPDATE: Wyzwalacz reaguje na aktualizację istniejącego rekordu.
- o DELETE: Wyzwalacz reaguje na usunięcie rekordu z tabeli.

W efekcie można stworzyć sześć kombinacji wyzwalaczy:

- BEFORE INSERT
- AFTER INSERT
- BEFORE UPDATE
- AFTER UPDATE
- BEFORE DELETE
- AFTER DELETE

Składnia wyzwalacza w MySQL

CREATE TRIGGER nazwa_wyzwalacza
[BEFORE | AFTER] [INSERT | UPDATE | DELETE]
ON nazwa_tabeli
FOR EACH ROW
BEGIN

-- Kod wyzwalacza (operacje do wykonania)

END;

- nazwa_wyzwalacza: Unikalna nazwa wyzwalacza.
- **nazwa_tabeli**: Tabela, do której wyzwalacz jest przypisany.
- FOR EACH ROW: Wyzwalacz jest wykonywany dla każdego wiersza, który podlega operacji.
- Wewnątrz wyzwalacza można używać słów kluczowych NEW (dla nowych danych w INSERT i UPDATE) oraz OLD (dla starych danych w UPDATE i DELETE).

NEW – dane nowego wiersza (dla INSERT, UPDATE) OLD – dane starego wiersza (dla UPDATE, DELETE)

Lekcja

Temat: Sesja w MySQL. Transakcje w MySQL

Sesja to połączenie klienta z serwerem MySQL, które trwa od momentu zalogowania się do bazy (np. przez mysql -u root -p lub przez aplikację) **a**ż do momentu, gdy to połączenie zostanie **zamknięte**.

W jednej sesji użytkownik może uruchamiać wiele transakcji, jedna po drugiej ale tylko jedną naraz.

```
Przykład — poprawny przebieg w jednej sesji:
-- sesja 1
```

```
START TRANSACTION;
UPDATE konto SET saldo = saldo - 100 WHERE id = 1;
UPDATE konto SET saldo = saldo + 100 WHERE id = 2;
COMMIT; -- kończymy pierwszą transakcję
-- teraz możemy rozpocząć drugą
START TRANSACTION;
DELETE FROM historia WHERE data < '2024-01-01';
COMMIT;
```

Tutaj wszystko jest OK — transakcje wykonywane jedna po drugiej.

Transakcja to zestaw kilku poleceń SQL (np. INSERT, UPDATE, DELETE), które są wykonywane jako jedna całość.

Czyli:

albo wszystkie operacje się udają (zostają zapisane w bazie), albo żadna z nich — jeśli coś pójdzie nie tak (wszystko się cofa).

Podstawowe polecenia transakcyjne:

START TRANSACTION; - rozpoczyna transakcje zatwierdza wszystkie zmiany **COMMIT; -**

ROLLBACK; cofnięcie wszystkich zmian do początku transakcji **SAVEPOINT** nazwa; tworzy punkt przywracania transakcji

cofniecie zmian tylko do danego punktu **ROLLBACK TO nazwa; -**

RELEASE SAVEPOINT nazwa; - usuwa punkt przywracania

```
CREATE TABLE konto (
id INT PRIMARY KEY,
imie VARCHAR(50),
saldo DECIMAL(10,2)
);

INSERT INTO konto VALUES
(1, 'Adam', 1000.00),
(2, 'Beata', 2000.00);
```

Przykład 1 – przelew między kontami:

```
START TRANSACTION;
```

```
UPDATE konto SET saldo = saldo - 200 WHERE id = 1; -- Adam traci 200 zł UPDATE konto SET saldo = saldo + 200 WHERE id = 2; -- Beata dostaje 200 zł
```

COMMIT; -- Zatwierdzenie zmian

Jeśli wszystko się uda, zmiany zostaną na stałe zapisane w bazie.

Przykład 2 – błąd w trakcie transakcji

START TRANSACTION;

```
UPDATE konto SET saldo = saldo - 200 WHERE id = 1; -- Adam traci 200 zł
UPDATE konto SET saldo = saldo + 200 WHERE id = 99; -- ★ konto 99 nie istnieje
```

ROLLBACK; -- cofnięcie wszystkich zmian

W efekcie Adam nie traci 200 zł, bo cała transakcja zostaje cofnięta. To jest bezpieczeństwo danych − nic się nie "rozjedzie".

🗩 SAVEPOINT — punkt przywracania

Czasem chcesz cofnąć tylko część transakcji, a nie całość.

Przykład 3 – użycie SAVEPOINT:

START TRANSACTION;

```
UPDATE konto SET saldo = saldo - 100 WHERE id = 1;
SAVEPOINT po_pierwszej_operacji;

UPDATE konto SET saldo = saldo - 500 WHERE id = 2;
ROLLBACK TO po_pierwszej_operacji; -- Cofamy tylko drugą zmianę
```

COMMIT; -- Zatwierdzamy pierwszą zmianę

- W efekcie:
 - Adamowi zabrano 100 zł
 - Druga operacja (z konta 2) została cofnięta X

RELEASE SAVEPOINT po_pierwszej_operacji;

Lekcja

Temat: Tabela tymczasowa w MySQL

Tabela tymczasowa (temporary table) w MySQL to specjalny rodzaj tabeli, która istnieje tylko w ramach bieżącej sesji połączenia z bazą danych. **Jest ona automatycznie usuwana po zakończeniu sesji** (np. po rozłączeniu się z serwerem MySQL).

Tabele tymczasowe są przydatne do przechowywania pośrednich wyników zapytań, przetwarzania danych tymczasowo lub unikania konfliktów z trwałymi tabelami. Są widoczne tylko dla użytkownika, który je utworzył, i nie wpływają na inne sesje.

Polecenie tworzące tabele tymczasową:

CREATE TEMPORARY TABLE

Tworzenie tabeli tymczasowej z wyniku zapytania

```
CREATE TEMPORARY TABLE nazwa_tabeli_tymczasowej AS 
SELECT * FROM nazwa_tabeli;
```

Tworzenie tabeli tymczasowej

Składnia jest prawie taka sama jak dla zwykłej tabeli, z dodatkiem słowa kluczowego **TEMPORARY**

```
CREATE TEMPORARY TABLE nazwa_tabeli_tymczasowej (
   kolumna1 typ_danych [opcje],
   kolumna2 typ_danych [opcje],
   -- itd.
);
```

Polecenie usówające tabele tymczasową: DROP TEMPORARY TABLE IF EXISTS temp_tab;

Kiedy	uży	wać ta	abel tyr	nczaso	wych?		
					1 . /	 	

\sqcup	Do przetwarzania dużych zbiorow danych w złożonych zapytaniach (np. w procedurach
	składowanych).
	Do tymczasowego przechowywania wyników podzapytań.
	W raportach lub analizach, gdzie nie chcesz modyfikować stałych tabel.
	Aby uniknąć blokad w wieloużytkownikowych środowiskach.

Ograniczenia

- Nie można tworzyć indeksów pełnotekstowych ani widoków na tabelach tymczasowych.
- W niektórych silnikach (np. InnoDB) mogą być wolniejsze dla bardzo dużych zbiorów.
- Jeśli sesja się zakończy nieoczekiwanie, tabela zniknie.

Uwaga: jeśli utworzysz tymczasową tabelę o takiej samej nazwie jak istniejąca stała tabela, MySQL **będzie używać wersji tymczasowej** w danej sesji. Po jej usunięciu znów zobaczysz oryginalną tabelę.

Widoczność i izolacja

- Tabela tymczasowa jest widoczna tylko w ramach bieżącego połączenia.
- Inne sesje (nawet ten sam użytkownik) nie mają do niej dostępu.
- Dzięki temu nie musisz martwić się o kolizje nazw między użytkownikami lub zapytaniami.

Wydajność i miejsce przechowywania

- MySQL tworzy tymczasowe tabele w pamięci RAM (MEMORY) lub na dysku (InnoDB / MyISAM) – zależnie od ich rozmiaru i typu danych.
- Dla małych zbiorów danych (bez kolumn typu TEXT czy BLOB) tabela będzie w pamięci.
- Gdy przekroczy limit tmp_table_size lub max_heap_table_size, MySQL **przeniesie ją** automatycznie na dysk.

Indeksy i klucze

Możesz w tabelach tymczasowych:

definiować PRIMARY KEY, UNIQUE, INDEX itp.

```
CREATE TEMPORARY TABLE produkty_tmp (
id INT PRIMARY KEY AUTO_INCREMENT,
nazwa VARCHAR(100),
cena DECIMAL(10,2),
INDEX (cena)
);
```

• Jednak nie możesz tworzyć **indeksów FULLTEXT** ani **SPATIAL** w tabelach tymczasowych.

Typowe zastosowania

- Przechowywanie wyników pośrednich np. podczas tworzenia raportów lub obliczeń.
- **Z** Łączenie dużych danych etapami (np. przez JOIN-y z danymi wstępnie przefiltrowanymi).
- Przyspieszanie złożonych zapytań (zamiast tworzyć tymczasowe widoki).
- ✓ Izolacja danych dla konkretnego użytkownika lub procesu szczególnie przy analizie danych sesyjnych.
- Wielokrotne użycie danych w obrębie jednej transakcji bez konieczności ponownego zapytania do głównej tabeli.

Ograniczenia

⚠ Brak replikacji: dane z tabel tymczasowych nie są replikowane między serwerami Master–Slave.

A Brak trwałości: po restarcie serwera MySQL tabele tymczasowe znikają.

A Nie można używać ALTER TABLE do zmiany struktury w niektórych wersjach MySQL.

⚠ **Uważaj na nazwy:** jeśli zapomnisz o TEMPORARY, możesz nadpisać istniejącą tabelę trwałą o tej samej nazwie.